

به نام خدا

مختصرون صحن علمی

اظهار نظر کارشناسی درباره:

«لایحه الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون بین‌المللی

کنترل سامانه‌های (سیستم‌های) مضر ضدخزه بر روی کشتیها

مصوب ۲۰۰۱ میلادی (۱۳۸۰ هجری شمسی)»

مقدمه

این لایحه در ارتباط با پیوستن دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون بین‌المللی سیستم‌های مضر ضدخزه بر روی کشتی‌ها، مصوب ۲۰۰۱ میلادی (۱۳۸۰ هجری شمسی) تهیه شده است. در بند «۲» ماده (۲) این کنوانسیون که به تعاریف اختصاص یافته، آمده است: «سیستم ضدخزه به معنای پوشش، رنگ، پرداخت سطح، سطح یا ابزاری است که به منظور کنترل یا جلوگیری از چسبیدن موجودات زنده ناخواسته بر روی کشتی به کار برده می‌شود»؛ اما در ارتباط با این کنوانسیون:

۱. مطالعات و بررسی‌های علمی توسط دولت‌ها و سازمان‌های صلاحیت‌دار بین‌المللی نشان می‌دهد که بعضی از سیستم‌های ضدخزه بر روی کشتی‌ها، خطر سمی داشته و بر موجودات زنده دریایی که غذاهای دریایی را تشکیل می‌دهند تأثیر دارد که با مصرف این غذاها، سلامت انسان به خطر می‌افتد.
۲. در سیستم‌های ضدخزه از ترکیبات آلی حاوی قلع به عنوان زیست‌کش استفاده می‌شود که ورود این ترکیبات آلی حاوی قلع به محیط زیست، به لحاظ آلودگی مجاز نمی‌باشد.
۳. حفاظت از محیط زیست دریایی و سلامت انسان در مقابل آثار نامطلوب سیستم‌های ضدخزه، همچنین جلوگیری از تجمع موجودات زنده بر روی سطح کشتی‌ها از اهمیت ویژه در کشتیرانی تجاری برخوردار است.
۴. در قطعنامه شماره (۲۱) ۸۹۵ الف مورخ ۲۵ نوامبر ۱۹۹۹، مصوب مجمع سازمان بین‌المللی دریانوردی، کارگروه حفاظت محیط زیست دریایی، سازمان ام.ای.پی.سی موظف گردیده که تهیه سریع سند حقوقی جهان‌شمول در زمینه پرداختن به آثار زیان‌بار سیستم‌های ضدخزه به عنوان موضوعی فوری را مورد توجه قرار دهد.
۵. در کنوانسیون مذکور با تأکید بر ضرورت تداوم و توسعه سیستم‌های ضدخزه، جایگزینی سیستم‌های مضر با سیستم‌های ترجیحاً بدون ضرر و یا دارای ضرر کمتر، پیشنهاد شده است تا ضمن جلوگیری از تجمع موجودات زنده بر روی سطح کشتی‌ها، محیط زیست نیز ایمن باقی بماند.
۶. در انتهای ماده (۹) کنوانسیون، ارائه اطلاعاتی که به موجب قانون تحت حفاظت هستند منع شده است. این بدان معناست که از کشورهای غربی نمی‌توان بسیاری از اطلاعات را کسب کرد که باید مورد توجه ما نیز قرار گیرد.
۷. اگرچه با پیوستن کشور به این کنوانسیون در چارچوب منافع ملی، از نظر کارشناسی موافقت می‌گردد، اما توصیه می‌شود عضویت در چنین پیمانی با ارزیابی توانمندی‌های فنی صورت پذیرد.